

ZUZANÁK, Vojtěch. *Stres a jeho zvládnání*. Praha, 2009. 37 s., 1 příloha.
Bakalářská práce (Bc.). Univerzita Karlova v Praze,
Filozofická fakulta, Katedra andragogiky a personálního
řízení. Vedoucí práce PhDr. Ivana Šnýdrová, CSc.

(posudek oponenta práce)

Autor zvolil a zpracoval zajímavé a aktuální téma (Stres a jeho zvládnání), které ovšem nelze považovat za primárně andragogické či personalistické, nicméně se této oblasti v určitých aspektech silně dotýká. Tuto skutečnost autor rámcově prezentuje (vzhledem k rozsahu celého pojednání možná poněkud stručně) na s. 11–12. V tomto bodě lze tedy konstatovat, že autor své téma a odborné zaměření katedry přece jen uvedl do zřetelných souvislostí.

Text je podán v kvalitní grafické úpravě a napsán zvládnutým jazykem, v němž jsem při běžném, nekorektorském pročitání neshledal žádné gramatické nepřijatelnosti, pouze nějakou tu drobnost (chybějící háček či čárka nad písmenem apod.). Rozsah textu nejspíš jemně přesahuje očekávaný standard – lze to jen odhadovat, neboť strany jsou v porovnání s předepsanou tzv. normostranou poměrně hustě popsané (zkusmo cca 34 řádků po cca 80–90 znacích).

Pojednání tvoří kromě Úvodu a Závěru čtyři kapitoly, jejichž řazení a další vnitřní členění je přehledné, logické, umožňující jak dobrou orientaci v textu, tak dobré pochopení linie výkladu. Myslím, že se autorovi povedlo podat utříděný, kompaktní a přehledný obraz problematiky, dalo by se říci téměř příručkového typu – informace jsou uspořádané, seřazené, včetně odkazů na odbornou literaturu atp. Na některých místech převažující kompilační rysy textu nejsou u těchto typů prací na závadu, spíše naopak. V obsahové rovině odevzdané práce tedy nevidím zásadní problém. Až na výtku, kterou zmiňuji v následujícím odstavci.

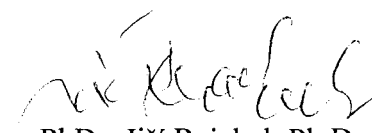
Co se odborných pramenů týče, jejich soupis za textem je poměrně bohatý a nechybí ani cizojazyčné zdroje. Autor navíc prokazuje, že s literaturou dovede tvůrčím způsobem zacházet. Jde ovšem o to s jakou. Výhradu mám k tomu, že více než půlka citovaných titulů patří heslům encyklopedie Wikipedia, byť anglické verzi. Vzhledem k tomu, že jde o práci bakalářskou, nahlížím to jako skutečně hraniční praxi. Nota bene v případě takového fenoménu, jako je stres, jsem přesvědčen, ač ne-psycholog, že bude možné dohledat závažnější prameny než příspěvovatele samotvorné encyklopedie, i když celosvětové a elektronické. (Nehledě na to, že zmínku o praotci pojmu jsem nikde nenašel, možná ale přehlédl. Pokud tam skutečně není, je to podobná situace jako psát o dějinách sociologie a vynechat Comtea.)

Dále považuji za škodu, že formální požadavky, které jsou na katedře kladeny na bakalářské práce, autor ze značné části bohužel ignoroval. Začnu-li opět literaturou, tak tato kapitola se jmenuje Soupis bibliografických citací a ty jsou zde uspořádány abecedně. Dále jejich podoba u elektronických zdrojů vypadá podobně složitě, jako

autor uvádí, ale nicméně trochu jinak. Číslo vydání patří hned za název publikace. A k textu: Úvod se značí nulou, každá kapitola začíná na nové straně. U odkazů v textu vesměs chybí příslušné stránky (kromě s. 12 a 31, což ukazuje, že to také jde), takhle to vypadá na odkazy na celé dílo (tím spíše při instrukci „srv.“ nevím, co mám srovnávat). Odkaz typu „in Křivohlavý“ (s. 8) či kdokoli jiný podle normy neexistuje. A půjdeme-li do detailu, tak 80% (s. 9) znamená osmdesátiprocentní, osmdesát procent se píše s mezerou, tj. 80 %. Toto vše a řadu dalších užitečných informací obsahují Pokyny pro vypracování diplomové/bakalářské práce se svými přílohami, zavěšené na katederních stránkách. Autor prokázal, že elektronické vyhledávání mu problémy nedělá, takže všele doporučuji, pokud by se jednou chystal odevzdávat práci diplomovou, tyto Pokyny prostudovat. U ní bych už asi doporučoval tak závažné prohřešky netolerovat.

Sumárně vzato odevzdaný text považuji za práci dobrou. Lze z ní cítit osobní zaujetí autora, jeho snahu předložit kompaktní text s vědeckým nádechem, byť všem formálním kritériím, která jsou na tento typ prací kladena, plně nevyhovuje. Přesto jej považuji za splnění bakalářského úkolu a **doporučuji k obhajobě**.

V Praze 27.05.2009

PhDr. Jiří Reichel, Ph.D.